Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26265
Copyright: Admont, Benediktinerstift

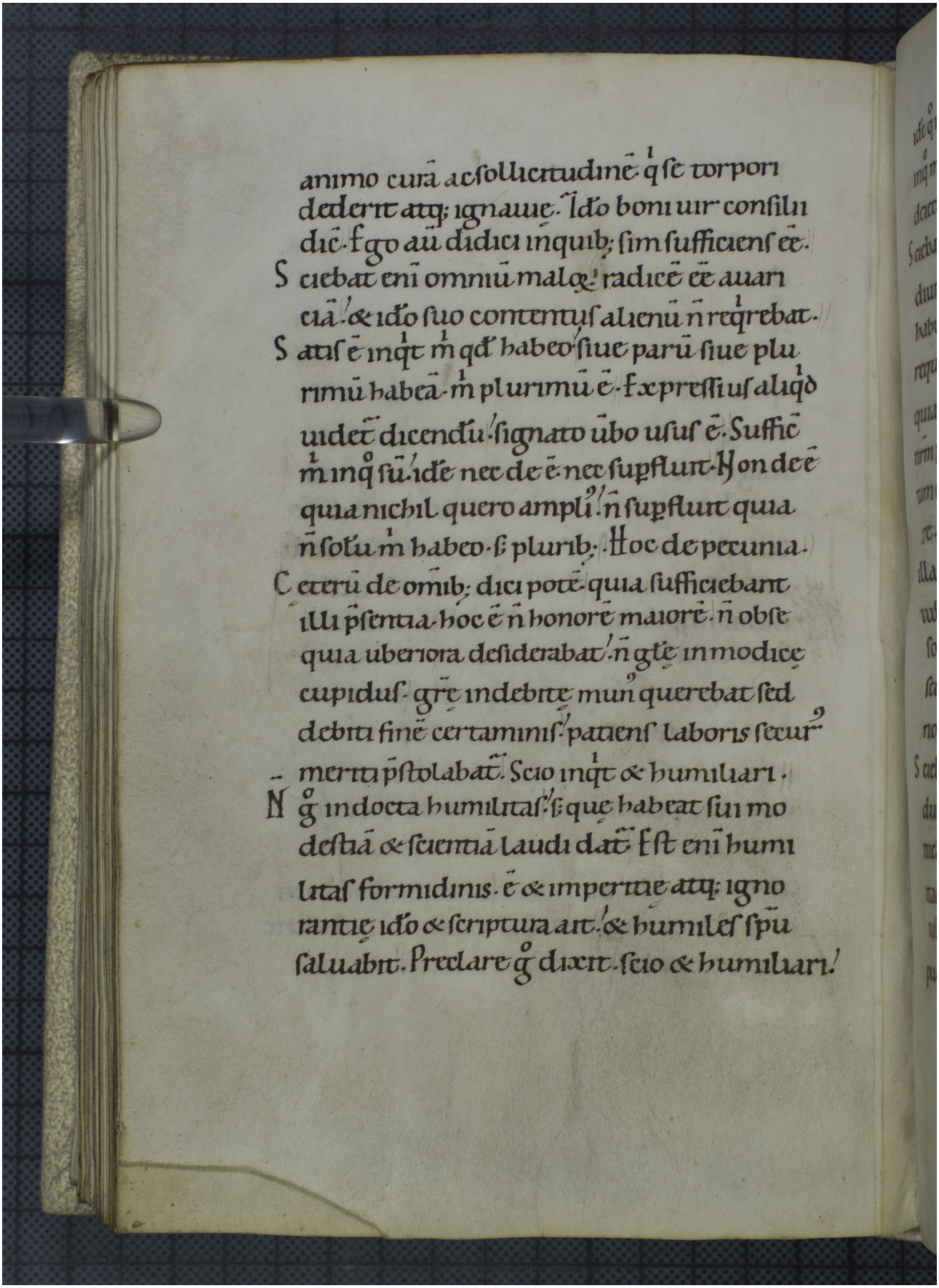

animo curā ac sollicitudinē q̄ se torpori
dederit atq; ignauiē. Ido boni uir consilii
dicē. Ego aū didici in quib; sim sufficiens ēe.
Sciebat enī omniū malorū radicē ēe auari
ciā. & ido suo contentus alienū n̄ requirebat.
Satis ē inq̄t m̄ qd habeo siue parū siue plu
rimū habeā. m̄ plurimū ē. Expressius aliq̄d
uidet dicendū. signato ūbo usus ē. Suffic
m̄ inq̄ sū. ide nec de ē nec supflunt. Non de ē
quia nichil quero amplius. n̄ supflunt quia
n̄ solū m̄ habeo. s̄ plurib;. Hoc de pecunia.
Ceterū de omib; dici potē quia sufficiebant
illi p̄sentia. hoc ē n̄ honorē maiorē. n̄ obse
quia uberiora desiderabat. n̄ gtē in modicē
cupidus. grē indebitē mun̄ querebat sed
debita finē certaminis. patiens laboris secur
merita p̄stolabat. Scio inq̄t & humiliari.
Nō indocta humilitas. s̄ quē habeat sui mo
destiā & scientiā laudi dat. Est enī humi
litas formidinis. ē & imperitiē atq; igno
rantiē ido & scriptura ait. & humiles spū
saluabit. Preclare q̄ dixit. scio & humiliari.